

sees, der findes i Bestibelse af stjaalne Ko-
ster, m. m.; dog vil i Stedet for § 2
træde følgende Bestemmelse:

„Hvor Straf efter foransførte Bestem-
melse finder Sted, kan ingen særskilt
Mulct anvendes for den Overtrædelse,
der i det udviste Forhold maatte ind-
holdes af Loven eller de Anordninger,
hvorefter det forbydes at købe eller paa
anden Maade at tilforhandle sig Noget
af visse Personer. Derimod ville be-
meldte Anordninger fremdeles være at
anvende, hvor den mod samme stidende
Handel ikke tillige findes at kunne ind-
besattes under Placatens § 1“.

10. Forordning af 6te April 1842, angaaende
de Tyangsmidler, ved Hjælp af hvilke de
Domme, der gaae ud paa enten at fore-
tage eller efterlade en Handling, kunne
gøres gjældende m. m.; dog at den i §
7 foreffrevne Tidsfrist af 8 Dage, inden
hvilken der skal indgives Klage til For-
ligelsescommissionen, forlænges til 6 Uger,
og at der i Stedet for den i § 9 om-
meldte Tidsfrist, inden hvilken Domhave-
ren ei kan gøre sin Ret gjældende, træder
en Frist af 8 Maanedes, saasfremt Dom-
men forkyndes i Tidsrummet fra 1ste
September til Udgangen af April, og af
3 Maanedes, naar Forkyndelsen skeer i
den øvrige Tid af Aaret.

11. Forordning af 25de Juni 1842, an-
gaaende en forandret Formular til For-
maningstalen ved Eds Afleggelse for
Retten.

12. Placat af 12te Juli 1843, betræffende
Collisioner imellem Udlægshaveres Ret i
Løsøre.

13. Placat af 10de November 1843, indehol-
dende nærmere Bestemmelse af Forordning
af 3die Juni 1796 § 42; dog vil i Ste-
det for § 1 træde følgende Bestemmelse:

„I de Sager, hvori der er tilstaaet
Noget frit Proces, skal det herefter ikke
paalægges Modparten at betale Salair

til den Mand, der af Dyrligheden
maatte beskiftes til at indføre Sagen
for den beneficerede Part, med mindre
Sagen findes at være af den Bestaffens-
hed, at han, efter Retfærdighedens
Grundsætninger, bør dømmes til at er-
statte Processens Omkostninger.“

14. Forordning af 21de Juni 1844, an-
gaaende den Tilbagesøgningsret, som i
Fremtiden skal tilkomme den ældre Eier
af kongelige Obligationer og andre offent-
lige Pengeseffecter fra yngre Besiddere.

15. Forordning af 8de Januar 1845, angaaende
Ophævelse fra 1ste Januar 1845 af det
ved Fdg. af 12te Juni 1770 for Konge-
riget Danmark befalede Extrapaabud af
Embedsindkomster, dog saaledes, at den i
førstnævnte Forordning givne Bestemmelse
kommer til Anvendelse med Hensyn til det
paa Færøerne ved Forordning for Norge
af 12te Juni 1770 befalede Extrapaabud
af Embedsindkomster.

16. Forordning af 23de April s. A., om Jords
Afstaaelse til Kirkegaardes Udvidelse; dog
saaledes, at kongelig Resolution af 16de
October 1833, fremdeles bliver gjældende,
at det i § 9 ommeldte Pligtarbejde ydes
efter N. L. 2—21—60 og de særligt for
Færøerne givne Bestemmelser, samt at §§
5 og 7 bortfalder.

17. Cancellie-Placat af 27de November (aller-
høiest Resolution af 10de November) s.
A., angaaende det Gebyr, der bliver at
erlægge til Notarius publicus for Anmel-
delse af Söprotest, m. m.; dog at den
Betaling, som, naar Attest begjæres an-
gaaende Anmeldelsen af en Söprotest,
bliver at erlægge foruden de i Placaten
nævnte 54 sk., bestemmes til 80 sk., at 20
pCt. Afgift bortfalder, og at Notarius,
naar en virkelig Protest begjæres, derfor
bør nyde Betaling efter Sportelreglemen-
tet af 30te Marts 1836 § 54.

18. Cancellie-Placat af 30te December (aller-